

1882-09-09

βϋ α · ½ ⁰ ∩ Ä É , ¹ μ ¹ ´ ¿ À ¿ ⁻ · Ã ¹ ½ » ± ² Ì ½
βϋ À ± Á μ » , Ì ½ £ ∩ ² ² ± Ä ¿ ½ . . .

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/11374>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Συνδρομή ετησίω πριμληρο
τέα, εν ταύ, πόλεσι της Κύ
προν σελίνια δέκα. Έν τοίς
χωρίοις σελίνια έντά Έντα
έξωτερικφ φράγκα είκοσιν.
Είδοποιήσεις & διατριβαί κα
ταχωρίζονται πρός ήμισυ
φράγγων την γραμμην. Έγ
γραφαΚυβερνητικφ ή Δημαρ
χικφ πρός δύο πέννας την
γραμμην. Αρθρα σύμφωνα
τφ προγράμματι της "ΑΛΗ
ΘΕΙΑΣ" καταχωρίζονται δω
ρεάν.

ΑΛΗΘΕΙΑ

Εφημερίς Εβδομαδιαία.

Έκδότης ή συντάκτης Α. Κ. ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ. (Editor A. C. Palaiologos)

Διά πάσαν αίτησιν άπειθου
τέον τφ Συντάκτη, Γραφείον
καί Τυπογραφείον "ΑΛΗ
ΘΕΙΑΣ" οδός Αγίου Ανδρέου
υπό την ρίκιαν κ. Δημητρ.
Χατζηπαύλου αρ. 56. Αί
συνδρομαί είσιν ύποχρεωί
κώς ετήσιαι. Τα πρός δημοσί
ευσιν έπιστελλόμενα, δημοσί
εούμενα ή μη δέν επιστρέφον
ται. Έπιστολαί μη άπηλλαγ
μέναι ταχυδρομικού τέλους
είσιν άπαράδεκται.

Την κάτωθι είδοποίησιν λαβόν-
τες τὸ παρελθὸν Σάββατον μετὰ
τὴν έκδοσιν τοῦ φύλλου, καταχωρί-
ζομεν σήμερον.

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Κυβερ-
νήσεως προσαγορεύει τὸν Ἐκδότην
τῆς «Ἀληθείας» καὶ παρακαλεῖαὺ
τὸν νὰ πληροφορήσῃ διὰ τῆς εφημε-
ρίδος του τὸ κοινόν, ὅτι ἡ Κυβέρνη-
σις τῆς Αἰγύπτου ἀπεφάσισε νὰ μὴ
ἐπιτρέπῃ τὴν ἀποδίσβαπιν προσώπων
μὴ ὄντων κατοίκων τῆς Αἰγύπτου
ἐὰν δὲν ἔχωσι τὰ πρὸς τὸ ζῆν μέ-
σα. Ἐργάται δὲν θὰ γίνωνται δε-
κτοὶ ἂν μὴ προσελήθησαν προηγου
μένως εἰς τὴν ὑπηρεσίαν γνωστῶν
προσώπων.

Ἡ ἀνω πληροφορία δημοσιεύεται
τῆς 31ης Ἰουλίου τῆς Κυβερνήσεως τῆς
Αὐτῆς Μεγαλειότητος.
Τρόδος, 31 Αὐγούστου 1882.

FINIS ALEXANTRIA.

Ἡ τάξις ἐν Αἰγύπτῳ θέλει στοι-
χίσει ἀκριβῶς. Τὸ ἀνηρότερον ἀφρι-
κανικὸν ἔμποριον ἀπώλετο κατὰ
πάσαν πιθανότητα εἰσαί.

Ἡ Ἀλεξάνδρεια ὑπῆρξεν—ἀνα-
ρρωεὶ Γαλάτης συγγραφεὺς, ἐπὶ πό-
λιν διαμενῆσιν ἐν Ἀνατολίῃ· ἡ Ἀλε-
ξάνδρεια δὲν θέλει ἀνακύβει μετὰ
τὰ τραύματα, ἀπερ ὑπέστη.

Διαφοραὶ πόλεις, ἐξ ἀκολουθεῖ ὁ
συγγραφεὺς, ὑπέστησαν παρόμοια
καὶ καιρώτερα τραύματα διὰ νὰ
ἐξαφανθῶσιν, ἀλλ' ἡ Ἀλεξάνδρεια ἔ-
φερον ἐν ἀναξίᾳ καὶ θανάτῳ τὸ σπέρ-
μα. Ἐὰν μὴ προέκυτε ἡ νὰ ἀνο-
ρθοῦσιν οὗτοι οὗτοι οὗτοι οὗτοι
ἐπιπέσει τὸ πᾶν καὶ τὸ πᾶν
εἰς τὸν ἄδαιμον. Ἡ ἡμετέρα
αἰτία τῆς ἀναξίας τῆς πόλεως
αἰτιολογεῖται ἐν τῇ ἐπιπέσει
τῆς πόλεως. Ἡ ἡμετέρα αἰτία
τῆς ἀναξίας τῆς πόλεως αἰτιολο-
γεῖται ἐν τῇ ἐπιπέσει τῆς πό-
λεως.

Ἐὰν νὰ μὴ ἀνορθοῦσιν οὗτοι
ἐπιπέσει τὸ πᾶν καὶ τὸ πᾶν
εἰς τὸν ἄδαιμον. Ἡ ἡμετέρα
αἰτία τῆς ἀναξίας τῆς πόλεως
αἰτιολογεῖται ἐν τῇ ἐπιπέσει
τῆς πόλεως.

πρὸς τὴν καλιγενεσίαν τῆς κατα-
βληθσόμεναι κατ' οὐδὲν ὠφελήσου-
σιν· ἡ κληρονομία τῆς μοιραίως με-
τατίθεται εἰς τὸ Πόρτ-Σαΐδ, ὅπερ
ἄλλως τε, ἀφ' ἧς ἰδρύθη, ἀρατῶς ἦν
προωρισμένον νὰ καταστῆ, ἐν χρό-
νῳ κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον ἀ-
φροσνηκότη, τὸ ἀληθές ἔμπορικὸν κέν-
τρον, τὸ μέγα τῆς Αἰγύπτου ἔμπο-
ρεῖον ἅμα δὲ καὶ κυριώτατος σταθ-
μὸς τοῦ παγκοσμίου ἔμπορίου.

Ἡ κληρονομία ἠδύνατο νὰ με-
τέβαινεν ἐκ τῆς μιᾶς εἰς τὴν ἐτέ-
ραν πόλιν διὰ τινος βραδύτητος.
Μετὰ τὴν πρόσφατον κατὰπτωσιν
τῆς Ἀλεξάνδρειας ἡ μετάβασις εἰς
νειγοργῶς. Ὁ βεμβοβολισμὸς καὶ τὸ
ἔργον τῆς ἀγρίας κατατροφῆς ἐδη-
μιούργησαν κτηνωδῆς καταστάσιν
πραγματικῶν, ἠτις ἦν ἀνεπαράστατος
ἀλλ' ἠτις δὲν ἠθέλε διατρανωθῆ ἢ
μετὰ τινὰ ἀριθμὸν ἐτῶν· τὴν ἐκτό-
πισιν δηλονότι τοῦ ἔμπορικοῦ τῆς
Αἰγύπτου ἄξονος, τείνοντος νὰ συγ-
χισθῆ μετὰ τοῦ διαμετακομιστικοῦ
ἄξονος τῆς διώρυγος τοῦ Σουέζ, ἢ ἂν
λογνὰ συμπέσῃ μετ' αὐτοῦ ἐφ' ὠριμέ-
νου σημείου, ὅπερ δὲν ἠδύνατο ἀπῆλθαι
ἢ Σαΐδος λιμῆν. Ὁ εὐλογισμὸς, ἀντὶ νὰ
ἐπέλθῃ βραδύ, πραγματοποιηθῆσ-
ται δι' ἀποτόμου τινος γαμοῦ. Ἡ τῆς
Ἀλεξάνδρειας ἱστορία παρέχει ἕτε-
ρα παραδείγματα τῆς διαλειπού-
σης ταύτης τύχης ἐνθα αὐτὴ φαίνε-
ται προωρισμένη ὑπ' αὐτῆς τῆς φύ-
σεως τῆς ταύτης καταγωγῆς. Ὁ
ταύτην προωρισμένον ἐξαφανισμὸς, ὁ
ἠτις πιθανῶς εἶναι τελειωτῆς, δὲν
εἶναι ὁ ἀπώτερος εἰς ὃν ἐξοτήθη ἡ
πόλις.

Μακροὶ ὁμοιωματῆρες ἀποτοῦ
Μουκιδόνας καταστῆσιν ὅτι τὸν
ρεὶ τὰ ἔργα, ἔσθιν ὅραξ, ἡ μεγα-
λειος καὶ παρακμῆς ἐκ παρρησίας,
ἄρα τῆς ἀνακαλύψεως τῆς ἐπιπέ-
σεως ἀναξίας, κατὰ πρῶτον τῆς με-
ταβασιῆς τῆς πόλεως τῆς ἡμετέρας
ἀναξίας.

Ἐὰν νὰ μὴ ἀνορθοῦσιν οὗτοι
ἐπιπέσει τὸ πᾶν καὶ τὸ πᾶν
εἰς τὸν ἄδαιμον. Ἡ ἡμετέρα
αἰτία τῆς ἀναξίας τῆς πόλεως
αἰτιολογεῖται ἐν τῇ ἐπιπέσει
τῆς πόλεως.

χιλ. κατοίκων. Ἰδρυθεῖσα αὐθις,
οὕτως εἰπεῖν, ὑπὸ τῆς δυναστείας
τοῦ Μεχμεὲτ Ἀλῆ, ταχέως ἐκτῆ-
σατο ὑπερβάλλουσαν ἀνάπτυξιν συ-
νεπεία περιστάσεων ἐκτάκτως εὐ-
νοϊκῶν, ἀλλ' ἐφημέρων, δι' ὃ καὶ αὐ-
τὴ δύναται νὰ παλινδρομήσῃ, ἀπὸ
μιᾶς εἰς ἄλλην ἡμέραν, ὡς ἐκ τοῦ
σπασμοῦ ὅστις δονεῖ τὴν Αἰγυπτον
εἰς τὴν πρώτην μετρίαν κατάστα-
σιν. Διέρχεται τὸν μέγαν κίνδυνον
νὰ καταστῆ ἡ μικρῶ. Ράχωις ἡττις
διετέλεσε τὸ λίκνον τῆς.

Περατουμένης τῆς κρίσεως, ἐξο-
μαλυνθειῶν τῶν ἐκκρεμῶν πολιτι-
κῶν δυσχερειῶν, ἅπαντα ἡ ἔμπορι-
κῆ, βιομηχανικῆ, γεωργικῆ, οἰκονο-
μικῆ καὶ ναυτικῆ κινήσις ἠτις ἄχρι
ταῦδε συνδύαλλετο εἰς Ἀλεξάνδρει-
αν, θέλει στραφῆ πρὸς τὸν λιμένα
Σαΐδ. Τὸ ρεῦμα θέλει διευθυνθῆ ἐκ
τῆς δύσεως πρὸς ἑω, ἐκτοπιζόμενον
τοῦ δυτικοῦ τοῦ Νείλου βραχιονος.

Ὁ συγγραφεὺς ἐκτείνεται ὁμι-
λῶν περὶ τῶν κωλυμάτων ἄλλως
τε εὐχερῶς ὑπερβατῶν, ἀπερ εἰσέτι
παρεμβάλλονται ὅπως ταχέως ὁ
λιμῆν Σαΐδ ἀναπτύχθῃ, καὶ τελευ-
τῶ ἐξορικήσιν τοὺς Γάλλους νὰ μὴ
ἀπολέσωσι χρόνον ἵνα μὴ ζημιωθῶ-
σιν ἐκ τοῦ ἐλιγμοῦ ἠτις λαμβάνει
χώραν.

Ἐν δυνάμει νὰ εἴπωμεν κατὰ
πόσον εἰσι πιστεύται πάσαι αἱ προ-
ρήσεις τοῦ Γαλάτου συγγραφεὺς
οὐδὲν ἥττον ἐνομιάζομεν καταλλη-
λον νὰ τὰς ἀναδημοσιεύσωμεν θεω-
ροῦντες κατὰ τινὰ τρόπον ἐπιση-
λὸς ὅπως παρὰ τοῖς πολλοῖς γει-
νοῦσι ἡμετέρας.

Ε. Ν. Ο.

ΕΝ ΒΛΕΜΜΑ ΕΠΙ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ.

(Συνέχ. ἐκ τοῦ ἄρ. 89 φύλλου)

Ἐν τοῖς Κυπριακοῖς παραση-
μίοις πληρέστερον διακρίθη ὁ ἀπε-
λατικός ἐπιπέσῃ, ἡ κατὰ τοῦ Χάρου
νοῦ νίκη τοῦ Διγενῆ λαμπρότερον
ἐκτίθεται.

Κοινοῖς προνοῖς ἐπιπέσει
ἐπιπέσει τὸ πᾶν καὶ τὸ πᾶν
εἰς τὸν ἄδαιμον. Ἡ ἡμετέρα
αἰτία τῆς ἀναξίας τῆς πόλεως
αἰτιολογεῖται ἐν τῇ ἐπιπέσει
τῆς πόλεως.

λεῖ του,
"κ' ἀλαβροπιάσ' με, Διενῆ, γιά
νὰ σ' ἀλαβροπιάσω!"
κ' ἀλαβροπιάν' ὁ Διενῆς ἢ σφιχτο-
πιάν' ὁ Χάρος.
κεῖ ποῦ π'ίανεν ὁ Χάροντας τὰ γαί-
ματα πητούσαν,
κεῖ ποῦ π'ίανεν ὁ Διενῆς τὰ κόκκα
λα ἐλυοῦσαν
Κ' ἔδωκαν ἢ παλγούνασι τρεῖς νύχ-
ταις, τρεῖς ἡμέραις
σ' τὰ τρία τὰ μερόνυχτα ὁ Διενῆς
νικᾷ του."

Κατὰ τὰ Κυπριακὰ ἄσματα μία
ἀπελατικῆ ἦτοι κτύπος τῶν
παλαιῶν ἐκείνων ἀνθρώπων ἠκούε-
το ὡς ἀτραπόβροντον, ἢ ἔθλα ἢ
παγίδας ἢ σπανόδλους τοῖς πλη-
τομένον· ὁ τοσοῦτον ὑπ' αὐτῶν ἐ-
ξυμνούμενος Διγενῆς εἶναι ὁ ὕσα-
τος ἐπίγονος ἐκείνων.

Τὰ περισωθέντα τοῦ ἀπελατι-
κοῦ ἢ ἀκριτικοῦ κύκλου ἄσματα ἐ-
πὶ τὸ ὑπερβολικώτερον παρισῶσι
τὰς ἀνδραγαθίας τῆς μεγάλης ἐκεί-
νης γενεᾶς. Ὅταν ὅμως λάβωμεν
ὑπ' ὄψιν ὅτι ταῦτα ἐκ πολλῶν ἐκα-
τοντάδων ἀποτελοῦμενα εἴχων σῶ-
α ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον διετήρησε μέ-
χρις ἡμῶν ἡ σωματικὴ παράδοσις
καθ' ὅλην χιλιετηρίδα, ἀδύνατον
νὰ μὴ ὁμολογήσωμεν, ὅτι κάπως
ὑπεράνθρωποι ἦσαν αἱ κατὰ τῶν
Μωαμεθανῶν ἀνδραγαθίαι τῶν ἄν-
δρῶν ἐκείνων, τῶν ὁποίων τὸ ὄνομα
οὐδὲ οἱ αἰῶνες, οὐδὲ τὰ πολυειδή
παθήματα ἠδυνήθησαν νὰ ἐξαλεί-
ψωσι τῆς μνήμης τοῦ Ἑλληνικοῦ
λαοῦ. Σὺν τῇ ὕσῃ τοῦ Διγενῆ
πνοῦ ἐκπνέει, οὕτως εἰπεῖν, ἡ ἡ
δημοτικὴ ἡμῶν ποίησις, μόνον δὲ
μετὰ ἐξ περίπου αἰῶνων παρελθόν-
των ὡς φησὶ ἀναμνήσασθαι ἡ
πᾶσι τὰ ἄσματα ἐκείνων
τῶν ἀναμνήσασθαι ἐκείνων
ἐν τῷ μεταξὺ τούτου ἐπονησθῆναι
πρώσιν τῆς Ἀδριανουπόλεως, τῆς
Τραπεζοῦτος ἢ τῆς Κων/πόλεως.

Χάρις λοιπὸν εἰς τοὺς ἀσμα-
τοῦς ἐκείνους διακρίεται ὁ ἐν Κύ-
πρῳ Ἑλλητισμὸς ἐκ τῶν χειρῶν
τῶν πολλῶν παρασημασθῆναι ἢ λα-
λαγησάντων αὐτῶν. Ἀνάμνησιν αἰ-
νες μετὰ μύθωνος ὡς μέραι ἔρασαν
τητος ἐπέσιπτος κατὰ τῆς Κων/πό-
λεως ἀλλ' ἐπὶ τῆσιν δὲν κατέβησαν
νὰ παγιώσωσι ἢ ἐκαστῆ τὴν ὁ-
νατείαν τῶν χάρις εἰς τοὺς Μω-

